

Gareth Pearson

In deze aflevering van StageCoach Sessions reizen we naar New York om een interview en een educatieve video op te nemen met Gareth Pearson, een van 's werelds beste fingerstyle-gitaristen. tekst Matthieu Brandt

Gareth Pearson beschouwt de grote Tommy Emmanuel als zijn mentor

Als beginnend gitarist kwijlend aan de rand van het podium staan, omhoog kijkend naar je grootste held en voorbeeld Tommy Emmanuel... en luttele jaren daarna het podium met hem delen. Niet velen kunnen deze ervaring delen met fingerstyle-virtuoos Gareth Pearson, 'The Welsh Tornado'. Een bijnaam

die hij overigens van Tommy kreeg. Opgegroeid in Wales is hij na een aantal jaren Canada neergestreken in New York, waar wij hem opzochten. Hij maakt tijd voor ons in zijn drukke schema - o.a. tourend met Tommy - en we interviewden hem voor StageCoach Sessions in The Manhattan Club. Ook speelde hij voor ons een van

zijn prachtige arrangementen en liet hij het hoe en waarom zien.

Je ontmoette Tommy Emmanuel al op je vijftiende?

"Met mijn vader ging ik al zijn concerten af en ik was die jonge enthousiaste fan op de eerste rij. Ik kreeg de kans om hem, voor een van zijn shows, te laten zien

waar ik mee bezig was op gitaar. Ik was toen een jaar of vijftien. Hij is sinds die tijd een soort mentor voor me geworden. Hij gaf advies over mijn timing en groove en hielp me ook bij sommige arrangementen. Ik leerde nog steeds veel op gehoor en hij pikte er feilloos de fouten uit.

"Zijn passie om arrangementen van standards correct te spelen motiveerde mij om beter te worden en indruk te

maken op de gitarist die ik als beste van de wereld beschouw. Na een maand of vijf kwam hij weer langs op tour en vroeg hij mij op het podium een nummer te spelen. Dat was in The Point in Cardiff. Hij belde tijdens dat optreden naar de President van CAAS (*Chet Atkins Appreciation Society - red.*) Dr. Mark Pritchard en hield de telefoon bij de speakers om

mijn nummer aan hem te laten horen. Tommy zei: 'Wij moeten Gareth bij de volgende CAAS-meeting hebben.' En Mark zei 'Done!'

"Daarna chanteerde hij het publiek zo'n beetje om de kosten voor mijn vlucht te betalen, door enthousiast te melden dat ik als eerste Welshman op CAAS zou spelen. Het toeval wilde dat er drie reisbureau-eigenaren in de zaal

StageCoach Sessions-videoserie

Instructievideo's, live-registraties en interviews

StageCoach Sessions is een initiatief van muzikant-docent Matthieu Brandt. Deze videoserie - die mooi aansluit op onze Aquarium Sessions in eigen huis met miniconcerten, tutorials en interviews - draait om registraties op locatie met topkwaliteit live-opnamen van bands en instructievideo's per muzikant. Deze StageCoach Sessions worden altijd gepubliceerd met workshops inclusief tabs, notenwerk en interviews op onze videokanalen en in onze magazines.

Al eerder verschenen in StageCoach Sessions

- Richard van Bergen van Richville - blues & roots
- Jérôme Hol - trio-performances en workshop fusion
- Jay-P - microfoonkeuzes voor elektrische gitaar
- Jac Bico - gitaarsounds van The Beatles

- Jesús Hernández - Buena Vista Cuba
- Rory Ronde - Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions
- BJ Baartmans & The Space Age Travellers
- Mark Tuinstra - Dr. Jordan Institute
- Reinier Voet - akoestische gitaar in jazz

In deze editie presenteren we de videoserie met fingerstyle-gitarist Gareth Pearson. Hij legt aan de hand van de track *Hello Ma Baby* zijn benadering en speeltechnieken uit. In het uitgebreide interview vertelt hij honderduit over carrière, spel en spullen.

De StageCoach Sessions-video's kun je bekijken op ons YouTube-kanaal [GitaristVideo](https://www.youtube.com/GitaristVideo) en op [Gitarist.nl](https://www.gitarist.nl) in de sectie Extra.

www.gitarist.nl • www.youtube.com/GitaristVideo

Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions Matthieu Brandt maakte voor het Amerikaanse instructievideolabel TrueFire dertien jaar lang lesvideo's met Euro-pees toptalent. matthieubrandt.com

Deze video's kun je op onze kanalen vinden: StageCoach Sessions deel 10, met Gareth Pearson

- *Hello Ma Baby* Performance en Breakdown
- Gareth Pearson Interview

» zaten. ‘Done!’ Dus op mijn zestiende speelde ik voor het eerst in Nashville op de CAAS.”

En hoe ging dat verder?

“Op mijn zeventiende kwam ik bij N.E.M. Productions, dat een fantastische stal van gitaristen heeft, waaronder Tommy en Jan Akkerman. Jan was ook een hele goeie mentor voor mij. In die stal zaten ook Jennifer Batten, Clive Carroll, Johnny Dickinson, Andy McKee en John Renbourn, met wie ik ook vaak getourd heb.”

Artist mode

Moet je als professioneel tourende gitarist je zaken ook anders aanpakken dan voorheen?

“Als artiest ben ik vaak in een soort creatieve ‘artist mode’ en ben je bezig met zaken waar je gepassioneerd over bent. Maar je moet tegelijkertijd ook bezig zijn met de zakelijke kant en deze twee bij elkaar brengen.

“In repertoirekeuze ben ik ook altijd op zoek naar iets wat ik mooi vind en

wat je publiek ook leuk vindt. Bij mijn eerste cd voor het label Candy Rat besloten we dan ook om voor de helft covers op te nemen en de andere helft eigen composities. Dat werden dus o.a. Michael Jacksons *Thriller* en *Billy Jean* en *Paranoid Android* van Radiohead. Allemaal in eigen fingerstyle-arrangement.

“Maar ook *Blue Smoke*, een Merle Travis-nummer. Ik probeerde dus een breed publiek aan te spreken. Die cd heeft het erg goed gedaan.”

Welke gitaristen hebben jou het meest beïnvloed?

“Ik zie Chet Atkins, Jerry Reed en Merle Travis als een soort heilige drie-eenheid van fingerstylegitaar. Met dan als verdere discipelen Tommy Emmanuel, Richard Smith, Jim Nichols, John Knowles, Doyle Dykes, Thom Bresh, Buster B. Jones, Guy Van Duser, etc. En dan zijn er gitaristen die mij muzikaal inspireren, zoals Prince, Hendrix, Satriani, Vai en Albert Lee. Net zoals Lindsey Buckingham probeer ik vooral iets origineels op gitaar te creëren, zonder alleen maar gitarist te zijn. Als dat enig hout snijdt...”

Duimpectrum

Jij speelt jouw arrangementen vooral met een duimpectrum.

“Ik speel ook wel alleen met mijn vingers, maar dat geeft een wat zachter, folky geluid. Met een duimpectrum krijg je een wat duidelijkere, agressievere attack. Klinkt voor mij meer als Amerikaanse folk. Doordat ik al veel met een plectrum had gespeeld was het voor mij een vrij makkelijke overgang naar fingerpicking spelen met een duimpectrum. Ik adviseer spelers die beginnen met fingerstyle om ook met duimpectrum te spelen. Bij fills kun je je duimpectrum ook gebruiken als een ‘gewoon’ plectrum.”

Atkins en Reed staan onder gitaristen ook bekend om hun gebruik van alternatieve akkoordvoicings.

“Dat klopt en daar is ook een reden voor. Je wilt een duidelijke basprogressie, een duidelijke melodie bovenin en een harmonie binnenin het akkoord. Dus de gebruikte akkoorden kunnen tamelijk extravagant worden. In je CAGED-posities ben je steeds op zoek naar die rijke akkoorden. Daarbij gebruik je vaak de duim van je linkerhand om de bastoon te fretten.

Ik gebruik dan mijn middelvinger om de A- en D-snaar tegelijkertijd te fretten. Je houdt dan een vinger over om een melodienoot bovenin te spelen. Je hebt daarvoor wel een vrij lage actie nodig op je gitaar.”

Gear

Welke gear gebruik je nu?

“Ik speel nu op een Kepma dreadnoughtgitaar. Daar heb ik er twee van, waarvan er een een cutaway heeft. Live speel ik op Maton gitaren met hun AP-5 Pro pickupsysteem. Dit bestaat uit een piëzopickup en een microfoon. Het level van de microfoon en de EQ zijn instelbaar.

“Mijn capo is een G7 ART (*Adaptive Radius Technology*). Door hun ontwerp heb je minder last van problemen met je stemming als je ze er op zet. Verder gebruik ik D’Addario XT snaren. Dat zijn snaren met een coating die ik erg fijn vind. Mijn duimpectrum is een Dunlop medium. Die zijn vrij dik want ik vind dat als je op een authentieke manier fingerstyle wilt spelen je een vrij zware attack moet hebben. Live gebruik ik verder AER versterkers en nooit een microfoon. Ik experimenteer veel met spullen. Op het moment gebruik ik de HX Stomp van Line 6, een TC tuner, een Q-Tron voor wat meer funky sounds en een Boss OC-3 (*Super*) Octave pedaal. Die laatste heeft een polyfone modus waarbij je zelf kunt instellen welke basnoten je wilt laten doorkomen.”

Hoe ziet de nabije toekomst er voor je uit?

“Ik werk nu aan twee cursussen voor de online uitgeverij TrueFire uit Florida, die ik in juni ga opnemen. Via hen heb ik al een vijftal cursussen fingerstylegitaar uitgebracht. Ik doe dat als ik met Tommy op tour ben door Florida. Daarnaast veel live spelen en hopelijk binnenkort ook weer in Europa.”

garethpearson.com

Lees, luister en kijk verder op *Gitarist Extra*

- VIDEO StageCoach Sessions— Performance & Breakdown
- VIDEO StageCoach Sessions— Video-interview
- ARTIKEL Meer interviewfragmenten op Gitarist.nl
- TABS Hello Ma Baby

[GITARIST.NL](http://Gitarist.nl)

» Hello Ma Baby

Lees mee met de StageCoach Sessions video!

Dit is een klassieke 'old style' folksong in een fingerstyle-arrangement van Gareth Pearson. Het is een goeie illustratie van de verschillende vuurwerktechnieken die hij in dit type nummers gebruikt.

Het nummer staat in de toonsoort C. Sommige van de akkoorden die je normaal als barré zou spelen, speelt Gareth

met een alternatieve voicing. De duim van zijn linkerhand fret de basnoot op de 6e snaar en de resterende vingers spelen de andere noten op de hogere snaren. De ringvinger van zijn linkerhand fret dan vaak twee snaren tegelijkertijd, de A en D. De alternerende bas speelt hij met een duimplectrum, maar je kunt dit ook alleen met je vingers spelen.

$\text{♩} = 150$
 $(\text{♩} = \text{♩}^{\text{tr}})$

$\text{♩} = 200$

C A7 D7 D7/F#

G7 C B7 G

12-3 D7/F# G7 Da Coda C F

G# A# C A7 D7

D7/F# G7 C B7 G 3x

C F C

The score is written for guitar in 4/4 time. It features a mix of treble and bass clefs. The bass line is primarily played with the thumb (P) in an alternating pattern. The treble line uses various techniques including hammer-ons (H), pull-offs (P), slurs (sl), and triplets (3x). Chord voicings are indicated above the staff, such as C, A7, D7, D7/F#, G7, B7, G, G#, A#, and F. The piece concludes with a Coda section.